

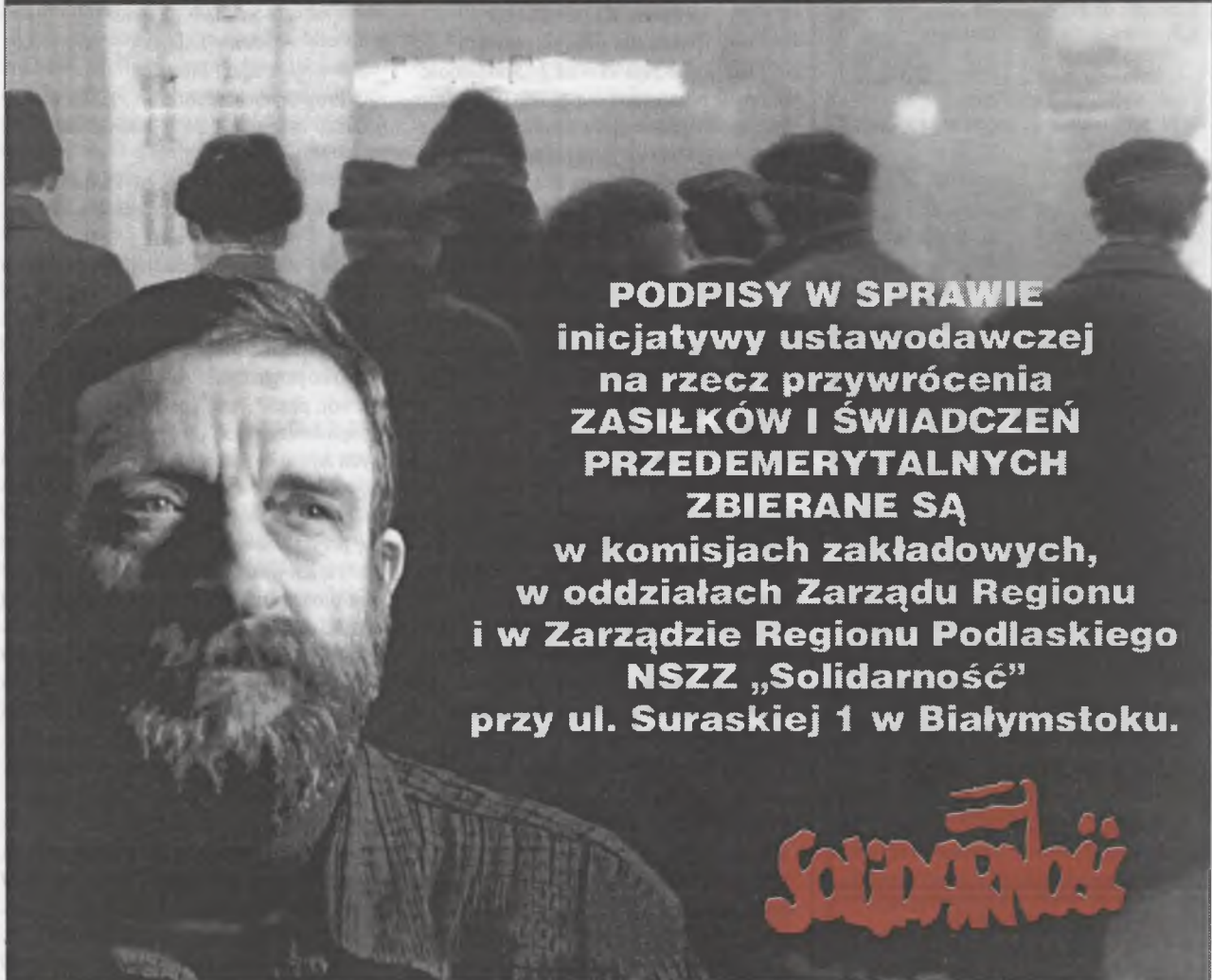
NSZZ

**REGION
PODLASKI**

BIULETYN INFORMACYJNY NR 117 (300) ● 28.02.2003

W POLSCE NIE MA LUDZI NIEPOTRZEBNYCH!

**PODPISY W SPRAWIE
inicjatywy ustawodawczej
na rzecz przywrócenia
ZASIŁKÓW I ŚWIADCZEŃ
PRZEDEMERYTALNYCH
ZBIERANE SĄ
w komisjach zakładowych,
w oddziałach Zarządu Regionu
i w Zarządzie Regionu Podlaskiego
NSZZ „Solidarność”
przy ul. Suraskiej 1 w Białymstoku.**

Solidarność

**BIULETYN
INFORMACYJNY
JEST PISMEM
WEWNĄTRZZWIĄZKOWYM**

**Adresy Oddziałów
Zarządu Regionu Podlaskiego
NSZZ „Solidarność”**

1. Region Podlaski
Oddział w Bielsku Podlaskim
17-100 Bielsk Podlaski
ul. 3 Maja 17
tel. 010XX 85 730-28-92
2. Region Podlaski
Oddział w Hajnówce
17-200 Hajnówka
ul. 3-go Maja 24
tel. 010XX 85 682-43-05
3. Region Podlaski
Oddział w Czarnej Białostockiej
16-020 Czarna Białostocka
ul. Torowa 15
tel. 010XX 85 710-28-82
4. Region Podlaski Oddział w Łapach
18-100 Łapy
ul. Sikorskiego 54
tel. 010XX 85 715-29-03
5. Region Podlaski
Oddział w Siemiatyczach
17-300 Siemiatycze
ul. Pałacowa 13
tel./fax 010XX85 655-31-41
6. Region Podlaski Oddział w Grajewie
19-200 Grajewo
ul. Wojska Polskiego 20
tel. 010XX 86 272-27-31
7. Region Podlaski Oddział w Sokółce
16-100 Sokółka
ul. Piłsudskiego 8
tel. 010XX 85 711-21-10
8. Region Podlaski Oddział w Mońkach
19-100 Mońki
ul. Kolejowa 2
tel. 010XX 85 716-30-03
9. Region Podlaski
Oddział w Dąbrowie Białostockiej
16-200 Dąbrowa Białostocka
ul. Tysiąclecia P.P 4
tel. 010XX 85 712-11-09
10. Region Podlaski
Oddział w Suwałkach
16-400 Suwałki
ul. Kościuszki 32
tel. 010XX 37 566-29-00
fax 566-71-06
11. Region Podlaski
Oddział w Augustowie
16-300 Augustów
Rynek Zygmunta Augusta 9
tel. 010XX 87 643-52-61
12. Region Podlaski Oddział w Sejnie
16-500 Sejny
ul. 22 Lipca 10
tel. 010XX 87 516-36-51

Biurowo Poselskie PIS Posła Krzysztofa Jurgieła informuje, iż przyjmuje interesantów od poniedziałku do piątku w godz. 9.00-15.00. Poseł Krzysztof Jurgiel pełni dyżury w poniedziałki w godz. 8.00-10.00. Adres biura: 15-432 Białystok, ul. Sienkiewicza 3 II p. tel. 742-30-37.

**Konto ZR Podlaskiego
BGŻ SA O/Białystok
20301084-116381-2705-1100**

Z PRAC

KOMISJI KRAJOWEJ

Uchwała KK nr 143/03

ws. wystąpienia do MOP

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” w związku z nieprzestrzeganiem praw i wolności związkowych w Rzeczypospolitej Polskiej i braku efektywnej reakcji władz państwowych na to zjawisko, postanawia złożyć skargę do Międzynarodowej Organizacji Pracy w Genewie w trybie art. 24 Konstytucji MOP dotyczącą naruszenia ratyfikowanych przez Polskę Konwencji nr 98, 95 i 135. Naruszenie tych Konwencji nastąpiło w zakładach pracy HETMAN S.A. w Elblągu oraz SIPMA S.A. w Lublinie.

Uchwała KK nr 144/03

ws. „Paktu dla pracy i rozwoju”

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” odrzuca przedstawione przez Prezydium Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych założenia programowo-organizacyjne „Paktu dla Pracy i Rozwoju” zawarte w projekcie uchwały Komisji Trójstronnej. Dotychczasowe złe doświadczenia w dialogu z rządem, stosowana metoda dyktatu i uchylania się od rozmów w wielu zagrożonych branżach i regionach nie dają nam żadnej pewności, że proponowana inicjatywa paktu nie jest wyłącznie politycznym wybiegiem i grą na czas.

Wobec tego zwracamy się do rządu z żądaniem niezwłocznego przystąpienia do rokowań w ramach sporów zgłoszonych przez NSZZ „Solidarność” zgodnie z „Porozumieniem o rozwiązywaniu sporów między administracją państwową i NSZZ „Solidarność” z dnia 29 maja 1992 r. i jak najszybszego zorganizowania spotkań z udziałem przedstawicieli właściwych resortów, związków zawodowych i pracodawców we wszystkich branżach, które domagają się tego niekiedy od miesięcy.

Nic nie zwolni rządu z konstytucyjnego obowiązku proponowania rozwiązań i dróg wyjścia z kryzysowej sytuacji oraz ich konsultacji z partnerami społecznymi. Nadanie tym konsultacjom nadzwyczajnego charakteru z podtekstem politycznym zdecydowanie je utrudni. Używanie już dzisiaj szumnej nazwy „Pakt dla pracy i roz-

woju” dla prowadzonych rozmów może okazać się kolejnym propagandowym oszustwem, w którym NSZZ „Solidarność” nie ma zamiaru uczestniczyć.

Uchwała KK nr 146/03

ws. terminu XVI KZD

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” postanawia, iż zwyczajna sesja Krajowego Zjazdu Delegatów NSZZ „Solidarność” odbędzie się w terminie 26 - 27 września 2002 roku.

Powołuje się zespół ds. wyboru miejsca i organizatora zjazdu w składzie:

Bożena Borys - Szopa

Stefan Kubowicz

Jerzy Langer

Józef Niemiec

Propozycje organizacji zjazdu należy składać w terminie do 15 marca br.

Stanowisko KK nr 73/03

ws. sytuacji społeczno-gospodarczej w kraju

Po 500 dniach funkcjonowania rządu SLD-UP-PSL sytuacja społeczno-gospodarcza w Polsce jest najgorsza od 13 lat. Przyjęte przez rząd Millera nagłośnione propagandowo programy takie jak: „Przedsiębiorczość, rozwój, praca”, tzw. „pakiet nowej strategii gospodarczej Kołodki”, czy plany kolejnych zmian w sektorach: górniczym, hutniczym, stoczniowym i zbrojeniowym, a także w sektorze służby zdrowia i innych okazały się przysłowiowymi „gruszkami na wierzbie”, a ich nieudolne wprowadzanie powoduje protesty społeczne, ciągnące się nieprzerwanie od wiosny 2002 r.

Wprowadzane w tym okresie w ramach strategii rządowej, na zasadzie dyktatu, zmiany w prawie pracy nie tylko nie zmniejszyły poziomu bezrobocia, ale spowodowały, iż sytuacja na rynku pracy nie była tak trudna od początków III RP. Bardzo wysokie bezrobocie, przekraczające 18,5% oraz ograniczanie pomocy materialnej pozbawia nadziei na poprawę losu miliony rodaków żyjących z zasiłków i zapomóg społecznych. Coraz częściej bezskutecznie poszukują pracy dobrze wykształceni młodzi lu-

dzie. Nasilają się zagrożenia dla polskich rodzin, szczególnie pozabawionych wszelkich zasiłków.

Szczególnie niebezpieczne dla przyszłości Polski jest niedoinwestowanie edukacji, nauki i jednostek naukowo-badawczych, niewydolność instytucjonalna państwa, upadek placówek kulturalnych, bibliotek, scen teatralnych i muzycznych. Państwo pozbywa się odpowiedzialności za stan zdrowia Polaków. Narastające, niekontrolowane zadłużenie placówek służby zdrowia może doprowadzić do masowych likwidacji szpitali.

Polskę niszczy plaga korupcji sięgająca szczytów władzy. Sprzyja temu przerosł biurokracji oraz bezwład sądownictwa i prokuratury. Prowadzona jest polityka ułatwiająca rozrost szarej strefy, ograniczająca wpływy do budżetu i przenosząca ciężar utrzymania państwa na barki najuboższych grup obywateli.

Coraz częściej próbuje się eliminować związki zawodowe z życia gospodarczego i społecznego. Pojawił się groźny dla wielkiej części społeczeństwa terror niektórych przedsiębiorców. Kontynuowana jest akcja dostosowywania prawa pracy do egoistycznych potrzeb pracodawców. Niedobór środków na finansowanie inwestycji w gospodarce przerzuca się na pracowników, poprzez ograniczanie ich wynagrodzeń i opóźnianie wypłat. To oni kredytują działalność przedsiębiorstw. Coraz więcej pracowników przeżywa tragedię z powodu likwidacji zakładów pracy.

Działania rządu Millera praktycznie prowadzą się do zabiegów propagandowych, z wykorzystaniem władzy nad mediami publicznymi i przetrzucaniem odpowiedzialności za własną nieudolność na poprzedników.

Skutkiem polityki rządu SLD-UP-PSL są uzasadnione protesty prowadzone przez zrozpaczone grupy społeczne oraz branżowe i regionalne struktury NSZZ „Solidarność”, między innymi w służbie zdrowia i w województwie śląskim. Udzielając im pełnego poparcia, Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” postanawia zorganizować do połowy kwietnia br. ogólnopolską akcję protestacyjną i zobowiązuje wszystkie struktury do jej przeprowadzenia.

Załącznik do stanowiska KK nr 73/03 ws. sytuacji społeczno-gospodarczej w kraju.

Negatywne decyzje i skutki funkcjonowania rządu SLD-UP-PSL.

I. W obszarze praw pracowniczych:

Narzucanie zmian w Kodeksie pracy niezgodzonych z partnerami społecznymi.

Brak przeciwdziałania stosowaniu zatrudnienia pozakodeksowego.

Brak reakcji rządu na coraz częstsze praktyki wyrzucania z pracy działaczy związkowych i pracowników należących do związków zawodowych.

Brak skutecznej reakcji na nagminne niepłacenie pracownikom należnych wynagrodzeń.

II. W obszarze polityki gospodarczej:

1) Brak polityki gospodarczej ukierunkowanej na poprawę warunków dla inwestorów - biurokratyczne utrudnienia, ciągle zmieniające się prawo, zwiększane obciążenia fiskalne (akcyza dla producentów energii elektrycznej, winiety), zaniedbanie rozwoju infrastruktury, brak gwarancji kredytowych dla małych i średnich przedsiębiorstw.

2) Zwiększanie obciążeń fiskalnych dla osób fizycznych:

■ podatek od przychodów z lokat bankowych,

■ likwidacja od 1.01.2002 r. „dużej” ulgi budowlanej,

■ zamrożenie progów podatkowych w 2002 r. (dotknęło to 6-8% podatników, średnio na kwotę 400 zł/rok),

■ wzrost od 2002 r. akcyzy na paliwo o 5% i na wyroby tytoniowe o 2,0%,

■ podwyższona składka na ubezpieczenie zdrowotne (nie wyłączona z opodatkowania, co praktycznie oznacza podwyższenie stawki podatku).

3) Nieudolne realizowanie programów, które nie przynoszą zapowiadanych efektów i nie spełniają oczekiwań adresatów:

■ programów naprawczych dla branż: stoczniowej, górniczej, zbrojeniowej, stalowej, chemicznej, kolei (wywołujących falę protestów), programów: „przedsiębiorczość, rozwój, praca” oraz „pierwsza praca” oraz „infrastruktura - klucz do rozwoju”.

4) Zagrożenia dla finansów publicznych:

■ zaniedbanie uzdrowienia finansów samorządu terytorialnego - narastające zadłużenie, narastające, niekontrolowane zadłużenie placówek służby zdrowia, rosnące spłaty zadłużenia zagranicznego, coraz większa emisja obligacji i bonów skarbowych - co spowoduje wzrost zadłużenia wewnętrznego państwa w stosunku do PKB, konieczność przeznaczania dopłat do sektorów w związku z planowanym wejściem do Unii Europejskiej.

5) Brak programów:

■ dla sektorów i firm, dla których nie znaleziono inwestora strategicznego lub kapitałowego (sektor chemiczny), dla rolnictwa i obszarów wiejskich.

III. W obszarze polityki społecznej:

1) Szkodliwe przekształcenia sektora opieki zdrowotnej, prowadzące do zwiększenia kosztów scentralizowanego systemu zarządzania przy jednoczesnym ciągłym obniżaniu środków finansowych przeznaczonych na świadczenia medyczne.

2) Obniżenie płac realnych pracowników:

■ zamrożenie w 2002 roku wynagrodzeń dla pracowników państwowej sfery budżetowej,

■ przesunięcie o 1 rok II i III etapu wzrostu wynagrodzeń dla pracowników szkół wyższych,

■ brak uregulowań dotyczących zasad wynagradzania pracowników publicznej służby zdrowia, co powoduje ich ciągle obniżanie,

■ zamrożenie waloryzacji najniższego wynagrodzenia w 2002 roku oraz ustawowe obniżenie najniższego wynagrodzenia dla podejmujących pracę po raz pierwszy.

3) Brak propozycji ustawowych rozwiązań regulujących tzw. emerytury pomocowe (wynagrodzenia osób zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze).

4) Brak pakietów socjalnych dla pracowników restrukturyzowanych branż.

5) Błędne decyzje dotyczące systemu funkcjonowania nowoczesnego systemu oświaty.

6) Ograniczenie lub likwidacja wielu świadczeń na rzecz rodziny spowodowało zmniejszenie zakresu tych świadczeń oraz liczby osób z nich korzystających:

■ zmniejszenie wysokości dochodu uprawniającego do zasiłków rodzinnych i świadczeń z funduszu alimentacyjnego,

■ skrócenie wymiaru urlopów macierzyńskich, likwidacja zasiłków porodowych.

7) Ograniczenie dostępu do świadczeń z pomocy społecznej:

■ likwidacja dodatków dla kobiet w ciąży otrzymujących zasiłki,

■ obniżenie dochodu uprawniającego do zasiłku stałego,

■ ograniczenie prawa do gwarantowanego zasiłku okresowego.

8) Niekorzystne zmiany w systemie ubezpieczeń społecznych dotyczące osób najuboższych korzystających z pomocy społecznej (poprzez zmniejszenie podstawy wymiaru składek).

9) Ograniczenie świadczeń z tytułu choroby pracownika:

■ obniżenie zasiłku chorobowego za czas pobytu w szpitalu,

■ zlikwidowanie wynagrodzenia za pierwszy dzień choroby.

10) Niekorzystne dla świadczeniobiorców ustawowe zmiany dotyczące zasiłków i świadczeń przedemerytalnych.

11) Likwidacja i ograniczenie ulg kolejowych uderzająca najbardziej w emerytów i rencistów, uczącą się młodzież i osoby niepełnosprawne.

IV. W obszarze polityki zatrudnieniowej:

1) Likwidacja odpowiedzialności państwa za wysokie bezrobocie rejestrowane - zniszczenie rządowej administracji pracy, Funduszu Pracy i Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

2) Brak ustawy o zatrudnieniu i ustawy o obowiązkowym ubezpieczeniu od ryzyka bezrobocia.

3) Niewykonywanie programów rządowych i samorządowych (prozatrudnieniowych) z powodu niskich nakładów na aktywne przeciwdziałanie bezrobociu.

4) Nieprzestrzeganie standardów i norm konstytucyjnych oraz MOP dotyczących praw bezrobotnych oraz brak ratyfikacji konwencji MOP 150, 168, 173, 183 (prozatrudnieniowych i chroniących bezrobotnych).

Stanowisko KK nr 74/03 ws. brutalności służb policji i użycia broni

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” wyraża swój stanowczy sprzeciw w związku z powtarzającymi się przypadkami użycia przez policję broni gładkolufowej przeciwko uczestnikom demonstracji i pikiet protestacyjnych. Manifestujący robotnicy i rolnicy nie stanowią zagrożenia dla brutalnie interweniujących oddziałów policji. Strzelanie do bezbronnnych ludzi, występujących w obronie swoich praw do godnego życia, przywołuje w pamięci okres stanu wojennego i tłumienie w sposób brutalny protestów robotniczych.

Policja ma chronić życie i zdrowie obywateli Rzeczypospolitej Polskiej, również tych, którzy demonstrują swoje niezadowolenie. Tymczasem przebieg wydarzeń, jakie miały miejsce najpierw podczas manifestacji ZM „Łucznik” w Warszawie, w Ożarowie oraz podczas protestu rolników w Cienii II koło Kalisza pokazał, że sposób działania policji prowadzi do tragedii.

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” apeluje więc do rządu oraz parlamentarzystów RP o podjęcie decyzji nakazującej wycofanie broni gładkolufowej z wyposażenia oddziałów policji. ■

Posiedzenie Komisji Krajowej, 19 lutego 2003 r., Gdańsk

Rozmowy tak, ale nie o Pakcie

NSZZ „Solidarność” nie zgadza się na negocjacje „Paktu dla pracy i rozwoju” zaproponowane przez Komisję Trójstronną. Związek żąda jednak natychmiastowego podjęcia rozmów pomiędzy partnerami społecznymi na temat przyszłości zagrożonych branż.

Komisja Krajowa na ostatnim posiedzeniu miała zdecydować o przystąpieniu do negocjacji w Komisji Trójstronnej „Paktu dla pracy i rozwoju”. Celem tych rozmów miało być wypracowanie przez partnerów społecznych rozwiązań, które przyczynią się m.in. do wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy. Założenia programowe Paktu przedstawiono członkom prezydium Komisji Trójstronnej na początku lutego. Negocjacje miały zakończyć się w końcu czerwca br. Członkowie KK zarzucali przewodniczącemu „S” złożenie podpisu pod projektem bez pełnomocnictwa władz Związku. Janusz Śniadek tłumaczył, że jego podpis nie oznacza przystąpienia do rozmów. W specjalnej uchwale KK odrzuciła przedstawione przez prezydium Komisji Trójstronnej założenia do Paktu. Związkowcy nie wierzą w szczerą intencję rządu Leszka Millera. Ich zdaniem, jedynym celem tych negocjacji jest zapewnienie spokoju społecznego w czasie kampanii unijnej. - Nie naszą rolą jest przygotowywanie programu dla rządu. To rząd ma przygotować program polityki gospodarczej. Na Komisji Trójstronnej w ogóle nie było dyskusji nad tymi założeniami - mówił Henryk Nakonieczny, szef Sekcji Węgla Kamiennego. Najbardziej przeciwni propozycji Komisji Trójstronnej byli przedstawiciele branż i regionów, które od miesięcy domagają się od rządu rozmów. W komisji istnieją stosowne zespoły, w których można prowadzić dialog dotyczący rozwiązań konfliktów w różnych sektorach gospodarki. Zdaniem Janusza Śniadka, szefa „S”, rząd SLD-UP-PSL nie ma pomysłu na wyjście z kryzysu gospodarczego. - Propozycja negocjacji Paktu ma sens, jeśli partnerzy społeczni ufają sobie. Przystąpienie do nich w klimacie nieufności jest niemożliwe. Mamy całą listę problemów branżowych, które czekają na

rozwiązanie od kilku miesięcy i rząd nie ma zamiaru się nimi zająć. W dalszym ciągu chcemy rozmawiać o rozwiązaniach dla zagrożonych branż z odpowiedzialnymi za nie osobami, ale bez oprawy politycznej, jaką jest szumnie nazywany „Pakt dla pracy” - powiedział Śniadek na konferencji prasowej.

Komisja Krajowa przyjęła również stanowisko w sprawie aktualnej sytuacji społeczno-gospodarczej w Polsce. „Po 500 dniach funkcjonowania rządu SLD-UP-PSL sytuacja społeczno-gospodarcza jest najgorsza od 13 lat” - napisali w stanowisku związkowcy. Świadczą o tym wybuchające w całym kraju protesty, m.in. w służbie zdrowia, górnictwie, hutnictwie czy przemyśle stoczniowym. Komisja Krajowa poparła protesty organizowane przez wszystkie struktury Związku i zapowiedziała zorganizowanie ogólnopolskiej akcji do połowy kwietnia.

„S” postanowiła także złożyć na rząd skargę do Międzynarodowej Organizacji Pracy. - Chcemy pokazać na forum międzynarodowym, że rząd nie przestrzega ratyfikowanych przez Polskę konwencji, np. o ochronie płacy pracowniczej. Mamy oświadczenia poszkodowanych osób z zakładów Hetman z Elbląga i SIPMA z Lublina - mówi Tomasz Wójcik, reprezentujący „S” w MOP od 1991 r. Wprawdzie procedura rozpatrywania skargi jest długa, ale jest nadzieja, że rozpocznie się już w czerwcu br. - Na forum międzynarodowym rząd odpowiada osobiście za wszystkie nieprawidłowości związane z nieprzestrzeganiem prawa. Nieprzestrzeganie podstawowych konwencji MOP podważa wiarygodność państwa - dodaje Wójcik. Dotychczas z Polski do MOP wpłynęły trzy skargi, m.in. dotycząca rozwiązania związków zawodowych.

Związek zaprotestował także przeciwko powtarzającym się przypadkom używania broni przeciwko uczestnikom demonstracji i pikiet. Podczas posiedzenia Komisji Krajowej ustalono termin Krajowego Zjazdu Delegatów, który odbędzie się w dniach 26-27 września br. W ciągu najbliższych miesięcy regiony mają zgłaszać oferty organizacji zjazdu.

Marta Pióro

W Polsce nie ma ludzi niepotrzebnych!

Musimy zmienić ustawę o bezrobociu!

Zasiłek przedemerytalny jest to zasiłek dla bezrobotnych przysługujący w zwiększonej wysokości i bezterminowo, przyznawany ze względu na wiek i staż pracy zgodnie z zasadami określonymi w ustawie o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu zwanej dalej ustawą o bezrobociu.

Świadczenie przedemerytalne jest to tzw. wcześniejsza emerytura o obniżonej do czasu osiągnięcia pełnego wieku emerytalnego wysokości w stosunku do emerytury właściwej. Świadczenie to przysługuje ze względu na wiek i staż pracy osobom spełniającym warunki określone w ustawie o bezrobociu.

STAN PRAWNY PRZED 31 GRUDNIA 2001 ROKU:

Zasiłek przedemerytalny

■ przysługiwał osobom, które spełniały warunki do uzyskania statusu bezrobotnego z prawem do zasiłku oraz legitymowały się stażem pracy uprawniającym do emerytury, po spełnieniu następujących warunków:

■ dla kobiet 30 lat pracy lub 25 lat pracy, w tym co najmniej 15 lat w warunkach szkodliwych lub w szczególnym charakterze;

■ dla mężczyzn 35 lat pracy lub 30 lat pracy, w tym co najmniej 15 lat w warunkach szkodliwych lub w szczególnym charakterze.

Wysokość zasiłku wynosiła 120% kwoty zasiłku dla bezrobotnych lub na terenie zagrożonym wysokim bezrobociem strukturalnym 160% kwoty tegoż zasiłku.

Świadczenie przedemerytalne

Otrzymywały osoby, które spełniały warunki do uzyskania statusu bezrobotnego z prawem do zasiłku oraz legitymowały się stażem pracy uprawniającym do emerytury, a jednocześnie osiągnęły wiek co najmniej 58 lat dla kobiet i 63 lata dla mężczyzn lub 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn z którymi rozwiązano stosunek służbowy z przyczyn dotyczących zakładu pracy lub z którymi rozwiązano stosunek pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, a posiadającymi staż pracy odpowiednio 35 lat dla kobiet i 40 męż-

czyn lub z którymi rozwiązano stosunek pracy w związku z niewypłacalnością pracodawcy, gdy w roku poprzedzającym zwolnienie osiągnęły okres uprawniający do emerytury wynoszący 34 lata stażu pracy dla kobiet i 39 lat dla mężczyzn.

Wysokość świadczenia wynosiła 90% kwoty przyszłej emerytury.

OBECNY STAN PRAWNY (po 31 grudnia 2001 r.):

Po zmianach dokonanych przez koalicję SLD-UP-PSL został całkowicie zlikwidowany zasiłek przedemerytalny, natomiast wysokość świadczenia przedemerytalnego została obniżona do 80% przyszłej emerytury i jednocześnie wprowadzono ograniczenie maksymalnej wysokości świadczenia do poziomu dwóch zasiłków dla bezrobotnych.

Radę Ministrów pozbawiono uprawnienia do skracania okresu niezbędnego do otrzymania świadczenia przedemerytalnego.

CO CHCEMY ZMIENIĆ:

Projekt ustawy przygotowany przez Obywatelski Komitet Inicjatywy Ustawodawczej zakłada przywrócenie stanu prawnego sprzed 31 grudnia 2001 roku.

Nie możemy wyrazić zgody na to żeby osoby o tak długim stażu pracy, które w obecnej sytuacji społeczno-gospodarczej nie mają szans na zatrudnienie, pozbawiono szans na podstawowe potrzeby życiowe.

Sytuacja gospodarcza kraju nie może usprawiedliwiać naruszania przez Państwo konstytucyjnie zagwarantowanego prawa do elementarnego

Protest „S” służby zdrowia

Coraz więcej regionów bierze udział w akcji protestacyjnej zorganizowanej przez „Solidarność” pracowników ochrony zdrowia.

„Mamy pełną świadomość, że nasza praca jest służbą wobec chorego człowieka. Mamy zakodowane, że nasz protest w żaden sposób nie może dotknąć człowieka chorego” - powiedziała przewodnicząca Sekretariatu Ochrony Zdrowia NSZZ „Solidarność” Maria Ochman.

Jej zdaniem, protest nie jest prowadzony w interesie pracowników służby zdrowia. To jest protest, który dotyczy wszystkich ludzi w kraju.

Ochman przypomniała, że 29 stycznia odbyło się w Warszawie spotkanie wszystkich struktur „Solidarności” służby zdrowia. Omówiona została sytuacja służby zdrowia w całej Polsce. Jako termin rozpoczęcia negocjacji z rządem wyznaczono wówczas 10 lutego.

Jednak do 20.02. nie wpłynęła do związku żadna oficjalna odpowiedź na piśmie na przedstawione przez „Solidarność” postulaty.

„Mamy wrażenie, że deklaracje, które złożył pan minister Marek Balicki obejmując urząd, o natychmiastowym podjęciu negocjacji ze stroną społeczną, pozostaną czekami bez pokrycia” - powiedziała Ochman.

Protest Solidarności służby zdrowia wszędzie ma podobny scenariusz: oflagowanie szpitali, akcja informacyjna wśród pracowników i pacjentów, referenda protestacyjne i referenda strajkowe. ■

Bezrobocie w styczniu wzrosło do 18,5-18,6%

Minister gospodarki i pracy Jerzy Hausner podwyższył prognozę stopy bezrobocia w styczniu do 18,5-18,6% z wcześniejszej 18,4-18,5% i powiedział, że spodziewa się, że bezrobocie dalej wzrosnie.

„Stopa bezrobocia wzrosła do 18,5-18,6%. W lutym jeszcze będzie większa.

W grudniu stopa bezrobocia wyniosła 18,1%. Oficjalne dane poda GUS w najbliższym czasie.

(aka)

Postulaty Krajowej Sekcji Pracowników Służby Zdrowia NSZZ „Solidarność” przyjęte na posiedzeniu Rady Sekcji w dniu 14 stycznia 2003 r.

W celu zapewnienia pacjentom pełnego i profesjonalnego dostępu do konstytucyjnie zagwarantowanej opieki medycznej żądamy:

1. Przywrócenia finansowego świadczeń medycznych do poziomu przynajmniej 2002 roku, likwidacji limitów oraz regularnego wypłacania nadwykonań wynikających z заниzonych kontraktów.

2. Wycofania się Rządu z uszczuplenia ilości środków finansowych w systemie ochrony zdrowia przez decyzje Ministerstwa Finansów o spłacie pożyczki zaciągniętej przez Kasy Chorych w roku 2000 oraz Ministerstwa Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej zmniejszającej podstawę wymiaru składki na ubezpieczenia zdrowotne za osoby korzystające ze środków finansowych tego resortu.

3. Wprowadzenie krocącego wzrostu składki na ubezpieczenie zdrowotne w latach następnych z możliwością odliczenia jej od podatku przez obywateli.

4. Natychmiastowego zajęcia się przez Rząd RP problemem zadłużenia placówek służby zdrowia.

5. Natychmiastowego prawnego uregulowania zasad wynagradzania pracowników

SPZOZ-ów, ze szczególnym uwzględnieniem zapewnienia wzrostu płac.

6. Niezwłocznego uregulowania zaległych należności pracowniczych, w sposób specjalny zapewnienia otrzymywania wynagrodzeń za wykonywaną pracę.

7. Przestrzegania norm zatrudnienia gwarantujących bezpieczeństwo pacjentów i pracowników służby zdrowia.

8. Wycofania się Ministerstwa Zdrowia z projektu centralnie tworzonej tzw. „sieci szpitali publicznych”.

9. Przywrócenia działania Regionalnych Komitetów Sterujących i kontynuacji opartych o dialog społeczny wojewódzkich programów restrukturyzacji branży wraz z zapewnieniem utrzymania miejsc pracy.

10. Stworzenia możliwości prawnych w celu zwiększenia roli samorządów terytorialnych w odpowiedzialności prawnej i finansowej za podlegające im placówki.

Sekcja Krajowa Pracowników Służby Zdrowia oczekuje podjęcia niezwłocznego, rzetelnego i merytorycznego dialogu Rządu RP ze stroną społeczną w celu zapobieżenia eskalacji protestów pracowniczych i zapewnienia bezpieczeństwa zdrowotnego wszystkim obywatelom naszego kraju. ■

„Solidarność” zaskarży ustawę o funduszu zdrowia

„Solidarność” zaskarżyła do Trybunału Konstytucyjnego ustawę o Narodowym Funduszu Zdrowia, którą podpisał prezydent - zapowiedziała przewodnicząca Sekretariatu Ochrony Zdrowia NSZZ „Solidarność”, Maria Ochman.

Według Ochman Narodowy Fundusz Zdrowia to tylko zmiana szyldu. „Ta ustawa nic nie zmienia na lepsze, a wygeneruje dodatkowe koszty na stworzenie tej instytucji. Te dodatkowe pieniądze będą pocho-

dziły z naszych składek” - powiedziała Ochman.

Zdaniem Ochman ustawa nie rozwiąże żadnego problemu. „Ustawa nie dotyczy świadczeniodawców ani sposobów rozwiązania problemu długów” - dodała Ochman.

Uchwalona 23 stycznia ustawa przewiduje, że kasy chorych zostaną zlikwidowane, a w ich miejsce powstanie Fundusz z 16 oddziałami wojewódzkimi. ■

Bank Światowy o związkach zawodowych

Masowa przynależność pracowników do związków zawodowych może być korzystna dla wzrostu gospodarczego - uznał Bank Światowy w raporcie sygnalizującym, że ta ważna instytucja finansowa odchodzi od dotychczasowej nieufnej postawy wobec ruchu związkowego.

Autorzy raportu, ogłoszonego w środę, konkludują, że wysoki poziom uzwiązkowania może sprzyjać zmniejszeniu bezrobocia i inflacji, wzrostowi wydajności i szybszemu dostosowywaniu się do wstrząsów gospodarczych.

„W przeszłości bank chyba wrogo odnosił się do związków zawodowych, a w tej pracy przyjęto postawę bardzo otwartą i zniuansowaną, inną niż w przeszłości” - powiedział Robert Holzmann, dyrektor Banku Światowego do spraw opieki społecznej - „Zatem: nie dajemy związkowi wolnej ręki, ale występujemy z poważną ofertą współpracy z nimi, bo ich rola jest bardzo istotna”.

Raport podaje, że członkowie związków zawodowych zarówno w krajach bogatych, jak i biednych zarabiają wyraźnie więcej niż pracownicy niezrzeszeni w związkach. W USA różnica sięga 15%, w innych krajach przemysłowych 5-10%.

Autorzy raportu ustalili też, że członkostwo w związkach zawodowych sprzyja zmniejszeniu rozpiętości zarobków mężczyzn i kobiet oraz robotników wykwalifikowanych i niewykwalifikowanych.

Związki zawodowe mogą jednak również stwarzać trudności, jeśli nie są otwarte na realia sytuacji. „Związki mogą być ważnym czynnikiem zmian, jeśli robią to we właściwy sposób” - powiedział Holzmann. - „Co nie znaczy, że nie mogą szkodzić, jeżeli działają niewłaściwie”.

Szybki rozwój handlu międzynarodowego sprawił, że przedsiębiorcy i związkowcy zaczęli bardziej niż dotychczas interesować się różnicami w warunkach płacy i pracy w poszczególnych regionach świata. Towarzyszy temu rosnący niepokój, że kraje, w których zarobki i inne koszty pracy są niższe, uzyskują przewagę konkurencyjną nad krajami, gdzie pracownicy uzyskali lepsze warunki płacy i pracy. (iza)

Kampania wyborcza Krzaklewskiego. „Afery” wyjaśnione

Na początku grudnia ub.r. tarnowska prokuratura umorzyła śledztwo w sprawie rzekomego finansowania kampanii prezydenckiej Mariana Krzaklewskiego przez PKN Orlen z powodu nieświadczenia przestępstwa. W styczniu br. wyjaśniono także ostatecznie sprawę rzekomego finansowania kampanii Krzaklewskiego przez KGHM. - Niestety, w świadomości społecznej pozostał ślad tych spraw - mówi Marian Krzaklewski.

Śledztwo w sprawie Orleń wszczerło dwa lata temu, po doniesieniu w telewizyjnych „Wiadomościach”, że państwowa spółka przeznaczyła na kampanię Krzaklewskiego 20 mln złotych.

Przesłuchano kilkaset osób, po czym stwierdzono, że przestępstwa nie popełniono. 20 stycznia w związku z wyjaśnieniem „afery” KGHM i nakazem sądowym Telewizja Polska oraz osoby bezpośrednio odpowiedzialne za podanie w „Wiadomościach” fałszywej informacji wykupiły w „Rzeczpospolitej” ogłoszenie, w którym prostują doniesienia z okresu kampanii wyborczej.

- Niestety, opublikowane ono zostało w środku dodatku ekonomicznego gazety, a przy tym nie znalazło się tam ani słowo o mojej kampanii wyborczej, nie mówiąc już o przeprosinach pod moim adresem - mówi Marian Krzaklewski. - Oszczercy doskonale znali moją psychikę. Wiedzieli, że najbardziej przeżyję oskarżenie o nieuczciwość, bo uczciwość zawsze była dla mnie bardzo ważna. Kampanie oczerniające były zakrojone na niespotykaną skalę - mówi Krzaklewski.

Były przewodniczący podkreśla, że do tej pory nie rozpoczęła się sprawa sądowa z jego prywatnego powództwa przeciwko TVP w związku z naruszeniem dóbr osobistych.

Dokumenty, potwierdzające opłacenie przez Krzaklewskiego pobytu w hotelu należącego do KGHM, można zobaczyć w Internecie, na stronie www.krzaklewski.pl. Również tam można przeczytać o innych rzekomych aferach związanych z kampanią wyborczą Krzaklewskiego (w dziale „Wiadomości” - pod datami 31.10.2001, 8.17.02.2002, 12.10.2002, 2-4.12.2002). ■

Za Millera najgorzej od 13 lat

Według władz „Solidarności” po 500 dniach rządów koalicji SLD-UP-PSL sytuacja społeczno-gospodarcza w Polsce jest najgorsza od 13 lat. „S” zapowiada protesty. Stanowisko ws. sytuacji społeczno-gospodarczej w kraju przyjęła w środę w Gdańsku Komisja Krajowa związku.

„Przyjęte przez rząd Millera nagłośnie propagandowo programy takie jak: 'Przedsiębiorczość-rozwój-praca'; tzw. 'pakiet nowej strategii gospodarczej Kołodki', czy plany kolejnych zmian w sektorach: górniczym, hutniczym, stoczniowym i zbrojeniowym, a także w sektorze służby zdrowia i innych okazały się przysłowiowymi 'gruszkami na wierzbie', a ich nieudolne wprowadzanie powoduje protesty społeczne” - uznały władze związku.

Według „S” „wprowadzane w tym okresie w ramach strategii rządowej, na zasadzie dyktatu, zmiany w prawie pracy nie tylko nie zmniejszyły poziomu bezrobocia, ale spowodowały, iż sytuacja na rynku pracy nie była tak trudna od początków III RP”.

W stanowisku napisano też, że szczególnie niebezpieczne dla przyszłości Polski jest m.in. niedoinwestowanie edukacji, nauki i kultury. Narastające, niekontrolowane

zadłużenie placówek służby zdrowia może doprowadzić do masowych likwidacji szpitali.

Zdaniem związku plagą jest korupcja sięgająca szczytów władzy.

Według „S” coraz częściej próbuje się eliminować związki zawodowe. „Pojawił się groźny dla wielkiej części społeczeństwa terror niektórych przedsiębiorców. Kontynuowana jest akcja dostosowywania prawa pracy do egoistycznych potrzeb pracodawców” - stwierdzono m.in. w stanowisku.

„Działania rządu Millera praktycznie sprowadzają się do zabiegów propagandowych, z wykorzystaniem władzy nad mediami publicznymi i przetrzucaniem odpowiedzialności za własną nieudolność na poprzedników” - uznała Komisja Krajowa „S”.

Według „S” skutkiem takiej polityki są uzasadnione protesty prowadzone przez branżowe i regionalne struktury NSZZ „S”.

„Udzielając im pełnego poparcia Komisja Krajowa NSZZ „S” postanawia zorganizować do połowy kwietnia ogólnopolską akcję protestacyjną i zobowiązuje wszystkie struktury do jej przeprowadzenia” - napisano.

(an)

Koniec protestu w Ożarowie

Takiego dobrego zakładu już nie będzie, ale liczymy na to, że szybko wrócimy do pracy - wierzą byli pracownicy Ożarowskiej Fabryki Kabli. Po 306 dniach okupacji, zakończy się jeden z najdłuższych protestów pracowniczych ostatnich lat.

W południe brama będzie wolna - zapewnniają protestujący. Po dziesięciu miesiącach skończy się okupacja Ożarowskiej Fabryki Kabli.

Protestujący, władze gminy i przedstawiciele Agencji Rozwoju Przemysłu doszli do porozumienia. Kończy się protest byłych pracowników fabryki kabli przeciwko likwidacji zakładu kupionego przez myślenicką Tele-Fonikę. Przez dziesięć miesięcy kilkaset osób blokowało główną bramę zakładu i nie pozwalało na wywiezienie maszyn i surowców przez nowego właściciela. W czasie blokady kilkakrotnie dochodziło do zamieszek pod bramą. Najdramatyczniejsze rozegrały się pod koniec listopada, kiedy w Ożarowie przez kilka dni dochodziło do walk protestujących z ochraniającą konwoje tirów policją.

Nowy zakład w nowej strefie

Teraz byli pracownicy założyli własną spółkę. Po tygodniu negocjacji dostali zapewnienie, że w dwóch halach fabrycznych po zlikwidowanej fabryce, wynajętych na preferencyjnych warunkach, będą mogli założyć nowy zakład. Wcześniej minister pracy wspólnie z władzami Ożarowa podjęli decyzję o utworzeniu na terenie zlikwidowanej fabryki specjalnej strefy ekonomicznej. W ten sposób rozstrzygnięto, co stanie się z terenem zakładu. Po wycofaniu się Tele-Foniki będzie nim zarządzać Agencja Rozwoju Przemysłu.

Nowa Fabryka Kabli „Ożarów”, bo taką nazwę przyjęła spółka pracownicza, wspólnie z innymi inwestorami ma zagospodarować 34-hektarowy teren po zlikwidowanym zakładzie i tworzyć nowe miejsca pracy dla zwolnionej załogi. Wiadomo już, że jeden z inwestorów ma plany budowy w części hal fabrycznych m.in. drukarni.

- Wygraliśmy. Udowodniliśmy, że się nie damy i nas stąd nie wyrzucą. Staliśmy, aż wystaliśmy - mówi Sławomir Gzik, przewodniczący protestujących.

Zadowolony jest też właściciel zakładu. - Liczymy na to, że w półtora miesiąca uda się wywieźć pozostałą część majątku i surowców - oświadczył Jerzy Jurczyński, rzecznik Tele-Foniki, która zlikwidowała ożarowską fabrykę.

Koza na licytację

Późnym wieczorem rozpoczęło się uprzęzanie terenu przy bramie zakładu. Kilku protestujących kruszyło metalowymi prętami gruby lód. - Na pewno nie dlatego, żeby ciężarówki Tele-Foniki mogły swobodnie wyjechać. Aż tacy wspaniałomyślni nie jesteśmy. Liczymy, że jutro przyjdzie dużo ludzi, którzy byli z nami przez te wszystkie miesiące pod bramą - mówi Sławomir Gzik.

Trzy namioty, w których dzień i noc mieszkali protestujący, jeszcze stoją. Wieczorem kilkudziesięciu protestujących jak co dzień siedzieli za stołami i ogrzewało się przy piecykach. - Za rok jedną taką kozę przekazemy Owsiakowi na licytację - zapowiadają protestujący.

- Liczymy na to, że w nowej spółce uda się szybko zatrudnić pierwsze osoby ze zwolnionej załogi. Miasto będzie się starać, żeby w tym pierwszym okresie wspomagać nową spółkę - zapowiada Kazi-

mierz Stachurski, burmistrz Ożarowa. - Rozważamy możliwość powierzenia części prac związanych z utrzymaniem infrastruktury miasta, ale od tego co tak naprawdę będzie działać w halach za kilka miesięcy zależy w dużej mierze od tego, jakie plany będzie miała nowa spółka założona przez byłych pracowników fabryki.

Jak mówią przedstawiciele spółki, przynajmniej na razie nie wchodzi w grę uruchomienie nowej fabryki kabli.

Kalendarium konfliktu

Początek 2002 roku - fabrykę w Ożarowie kupuje myślenicka Tele-Fonika należąca do małopolskiego przedsiębiorcy Bogusława Cupiała. Zarząd firmy składa deklarację, że nie zamierza przeprowadzać zwolnień.

Kwiecień 2002 - Tele-Fonika wbrew zapewnieniom ogłasza likwidację zakładu i przeniesienie produkcji do fabryk w Bydgoszczy i Szczecinie

22 kwietnia - rozpoczyna się okupacja bram fabryki, 600-osobowa załoga po raz pierwszy wychodzi na ulice Ożarowa, przez cały dzień blokuje trasę Warszawa Poznań.

27 listopada pod bramą fabryki zjawia się wynajęta przez Tele-Fonikę firma ochroniarska. Siłą zrywa blokadę. Są pierwsi ranni i zatrzymani przez policję. W asyście oddziałów policyjnych Tele-Fonika rozpoczyna wywózkę maszyn. W mieście wybuchają zamieszki. Trwają trzy dni.

7 stycznia 2003 - po kilku tygodniach negocjacji z udziałem ministra pracy i Agencji Rozwoju Przemysłu podpisano porozumienie o utworzeniu specjalnej strefy ekonomicznej, w której pracę mają znaleźć w pierwszej kolejności zwolnieni pracownicy. ■

W kwietniu ogólnopolska akcja protestacyjna

„Solidarność” zamierza zorganizować w kwietniu ogólnopolską akcję protestacyjną - poinformował szef „S” Janusz Śniadek 24.02. w Łodzi.

„Komisja krajowa podjęła decyzję, że w kwietniu 'Solidarność' zorganizuje akcję ogólnopolską” - powiedział Śniadek podczas spotkania z łódzkimi dziennikarzami. Dodał, że nie wiadomo jeszcze, jaką formę protest przyjmie - czy będzie to np. manifestacja pod kancelarią premiera.

Według Śniadka wyniki badań i sondaży wskazują, że poziom niezadowolenia społecznego jest w Polsce najwyższy od początku lat 90. „A to skłania do nadzwyczajnej reakcji” - dodał. Powiedział, że ma sygnały z regionów o przygotowywaniu przez związek protestów, przede wszystkim przeciwko biedzie i bezrobociu.

„Mam sygnały, że służba zdrowia przygotowuje się do akcji protestacyjnej, także region gdański na początek marca za-

powiada protesty; wiem, że będzie tego dużo” - mówił przewodniczący.

Łódzka „S” zapowiedziała przeprowadzenie 19 marca manifestacji na głównej ulicy miasta - Piotrkowskiej. Związkowcy domagać się będą m.in. przywrócenia zasiłków przedemerytalnych.

Śniadek zapewniał, że wszystkie protesty mają przebiegać w sposób pokojowy. ■

List przewodniczącego „Solidarności” do Premiera Rządu RP

Pan
Leszek Miller
Premier Rządu RP

Szanowny Panie Premierze,

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” wyraża zaniepokojenie w związku ze sprzecznymi opiniami polskiego Rządu, dotyczącymi ujednoczenia standardów socjalnych Unii Europejskiej.

Z projektu „Strategii Polityki Społecznej - PRACA I ZABEZPIECZENIE SPOŁECZNE 2002-2005” sporządzonego przez Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej i przekazanego partnerom społecznym wynika, że jednym z podstawowych kierunków działania tego resortu, jako koordynatora w procesie przygotowania Polski do struktur europejskich, jest osiągnięcie przez Polskę standardów międzynarodowych w zakresie rynku pracy i polityki społecznej oraz realizacja programu wieloletniego „Dostosowywanie warunków pracy do standardów Unii Europejskiej”. Według MPiPS, przewidywanym efektem tego przedsięwzięcia powinna być poprawa sytuacji pracowników objętych ratyfikowanymi dokumentami oraz potwierdzenie możliwości realizacji przez Polskę standardów międzynarodowych.

Zaskoczeniem jest więc, że polscy delegaci do Konwentu Europejskiego na spotkaniu w dniu 6 lutego 2003 r. zaprezentowali stanowisko sprzeczne z w/w projektem, przestrzegając przed poszerzaniem kompetencji UE w zakresie polityki społecznej i zatrudnienia oraz przed ujednoczeniem standardów socjalnych. Niepokoi nas także to, że nawet minister odpowiedzialny za tę dziedzinę wygłasza poglądy zaprzeczające kierunkom działań zapisanym w projekcie strategii.

W związku z powyższym, zwracamy się do Pana Premiera o wyjaśnienie tego braku konsekwencji w działaniach rządu w zakresie polityki społecznej.

Prezydium Komisji Krajowej stwierdza jednocześnie, że przedstawienie w Konwencie przez reprezentantów koalicji rządzącej stanowiska Polski w sprawach społecznych bez wcześniejszych konsultacji z partnerami społecznymi jest naruszeniem idei dialogu społecznego.

„Solidarność” złoży skargę na rząd do MOP

„Solidarność” złoży skargę na polski rząd do Międzynarodowej Organizacji Pracy. Według związku, władze nie reagowały odpowiednio na łamanie praw pracowniczych w zakładach Hetman w Elblągu i SIPMA w Lublinie. Zdecydowała o tym w uchwale obradująca w Gdańsku Komisja Krajowa „Solidarności”.

„KK 'S' w związku z nieprzestrzeganiem praw i wolności związkowych w RP i braku efektywnej reakcji władz państwowych na to zjawisko postanawia złożyć skargę do MOP w Genewie (...) dotyczącą naruszenia ratyfikowanych przez Polskę konwencji” - napisano m.in. w uchwale.

W elbląskiej firmie Hetman pracodawca zwolnił dziewięć szwaczek, które należały do komitetu założycielskiego „S”. Pracownice domagały się wypłat. W lubelskiej SIPM-ie, władze firmy szykanowały członków „Solidarności” - argumentuje związek.

„Na tym polega cała rzecz, że na forum międzynarodowym rząd, który jest odpowiedzialny za wszystkie nieprawidłowości w porządku prawnym, odpowiada obojętnie. Nie może powiedzieć: to zrobił pracodawca, to zrobił związek, to zrobił Sejm. Rząd odpowiada za wszystkie nieprawidłowości. Tam musi się tłumaczyć w sposób bezwzględny (...). Każde państwo chce na forum dyplomatycznym być wiarygodne” - powiedział Tomasz Wójcik reprezentujący „Solidarność” w MOP.

„Skarga dotyczy konwencji, które są 'oczkiem w głowie' MOP, gdzie się uważa, że respektowanie tych konwencji to fundament spokoju społecznego i sprawiedliwości społecznej. Smaku całej sprawie dodaje to, że Polska jest członkiem założycielem MOP” - stwierdził Wójcik

Badanie skargi złożonej przez „S” prawdopodobnie zacznie się w czerwcu 2003 r. Może to potrwać nawet trzy lata.

(mag)

GAZETA
Współczesna

Dociera wszędzie i do wszystkich.

BIALOSTOCKIE BIURO OGŁOSZEŃ
tel./fax 748-74-30

STANOWISKO Nr 4/03

Zarządu Regionu Mazowsze

z dnia 17 lutego 2003 r.

Zarząd Regionu Mazowsze, oceniając sytuację w Polsce na kilkanaście tygodni przed referendum unijnym, stwierdza, na podstawie informacji z Regionu, zjawisko pogłębiania się obszarów ubóstwa społecznego, graniczącego z nędzą.

Nieudolny rząd L. Millera, szarpany walkami frakcyjnymi, skutecznie trwoni resztki kredytu zaufania tej części społeczeństwa, która dała się zwieść przedwyborczym obietnicom SLD. Bardzo wysokie bezrobocie, przekraczające w styczniu 18,5% pozbawia nadziei na poprawę losu miliony rodaków, żyjących z zasiłków i zapomóg socjalnych. Wiele osób pozbawionych jest jakichkolwiek środków do życia. Coraz częściej, bezskutecznie poszukują pracy także ludzie młodzi wysoko wykształceni. Nasilają się zagrożenia dla trwałości polskich rodzin, dramatycznie wzrasta przestępczość.

Kontynuowanie liberalnej polityki gospodarczej spycha w stan likwidacji kolejne sektory polskiego przemysłu, szereg sektorów jest przejmowany przez obcy kapitał. W dalszym ciągu jednym z hamulców naszej gospodarki jest błędna polityka pieniężna. Po unicestwieniu resztek rodzimego przemysłu lotniczego i zbrojeniowego, zminimalizowaniu znaczenia sektora stoczniowego, zbliża się kres polskiego górnictwa, hutnictwa, energetyki i kolei. Pogłębia się kryzys budownictwa

mającego być kołem zamachowym polskiej gospodarki. Od lat nie doinwestowany jest sektor edukacji i nauki a stan skrajnej zapaści dotknął polskie jednostki naukowo-badawcze. Ginią placówki kulturalne, biblioteki, sceny teatralne i muzyczne. Państwo pozbywa się odpowiedzialności za stan zdrowia Polaków. Narastające, niekontrolowane zadłużenie placówek służby zdrowia, za chwilę, przerodzi się w masowe likwidowanie polskich szpitali.

Obok tych tragedii obserwujemy inny świat. Świat spotkań, bali, rautów, przyjęć organizowanych dla elit gospodarczych i politycznych, które oderwane od społeczeństwa żyją swoim życiem. Gigantyczne, nigdy nie wyjaśnione afery korupcyjne wywołują słuszne przekonanie, że część społeczeństwa jest ponad prawem.

W ostatnim czasie zauważalne jest stopniowe eliminowanie związków zawodowych z życia gospodarczego i społecznego. Obok terroru kryminalnego pojawił się i umocnił nie mniej groźny dla wielkiej części społeczeństwa - terror pracodawców. Kontynuowana jest akcja dostosowywania prawa pracy do egoistycznych potrzeb pracodawców. Niedobór środków na finansowanie inwestycji w gospodarce przerzuca się na pracowników, poprzez ograniczanie ich wynagrodzeń i opóźnianie wypłat. To oni kredytują działalność przedsiębiorstw.

W licznych zakładach pracownicy nie otrzymują należnych im wynagrodzeń. Na

naszych oczach rozgrywa się tragedia pracowników likwidowanych zakładów pracy.

Pracodawcy coraz powszechniej żądają dalszego obniżania kosztów pracy, pomimo tego, że są one kilkakrotnie niższe, niż w krajach Unii Europejskiej.

Pracodawcy, mając sprzymierzeńców w niewydolnym systemie sądów pracy i spolegliwej prokuraturze represjonują wielu działaczy związkowych, szczególnie poprzez stosowanie § 52 Kodeksu Pracy. Liczne przykłady wskazują na to, że mamy do czynienia ze skoordynowaną akcją, wymierzoną w związki zawodowe. Szereg bolesnych przykładów można znaleźć w każdym regionie naszego Związku.

Ta dramatyczna sytuacja wymaga zdecydowanego przeciwdziałania. Spotkania z przedstawicielami Komisji Zakładowych naszego regionu jednoznacznie potwierdzają tę tezę. Stan zagrożenia został wyraźnie zdefiniowany.

Domagamy się od Komisji Krajowej podjęcia natychmiastowych działań. To na Komisji Krajowej spoczywa obowiązek przygotowania realnego scenariusza zdecydowanej akcji całego Związku. Należy opracować jeden pakiet zawierający postulaty zakładów, branż i regionów a następnie powołać sztab protestacyjny koordynujący protest w całym kraju, w oparciu o przyjęty harmonogram działań. ■

Strajki na Śląsku

W Województwie śląskim zakończył się Regionalny Dzień Protestu zorganizowany przez Śląsko-Dąbrowską „Solidarność”. Ponad 10 tysięcy związkowców w całym regionie protestowało przeciwko beczynności rządu i ignorowaniu najbardziej palących problemów społecznych i gospodarczych regionu.

Protest rozpoczął się już o godz. 6.30 rano wstrzymaniem ruchu pasażerskiego kolei w Tarnowskich Górach i później w Katowicach. Tuż po 7.00 rozpoczęły się blokady dróg i centrów wielu miast Śląska, Zagłębia i Podbeskidzia. Blokowane były główne trasy przejazdu m.in. w: Katowicach, Gliwi-

cach, Bytomiu, Siemianowicach Śl., Mikołowie, Rybniku, Żorach, Tychach, Tarnowskich Górach, Siewierzu, Częstochowie, Bielsku-Białej, Czechowicach-Dziedzicach i wielu mniejszych miejscowościach. Protestujący zakończyli blokady dróg ok. godz. 13.00.

Utrudnione było dziś korzystanie z komunikacji w regionie. O 14.30 zakończyła się blokada torów w Katowicach, o 16.00 - w Tarnowskich Górach. Przez dwie godziny rano nie wyjeżdżały autobusy z Katowic z ul. Skargi.

W centrach wielu miast odbył się pikiet i manifestacje. Tak było między innymi w Katowicach, Siemianowicach Śląskich, Bytomiu, Zawierciu i Tarnowskich

Górach. W popołudniowej pikiecie pod bielskim ratuszem udział wzięło około 1000 związkowców.

W Regionalnym Dniu Protestu udział wzięli pracownicy górnictwa, hutnictwa, kolei, służby zdrowia, służb publicznych, szkolnictwa i innych branż borykających się z problemami restrukturyzacyjnymi.

Protestujący wręczyli ulotki informacyjne i petycje wojewodzie śląskiemu, władzom samorządowym oraz parlamentarzystom naszego regionu. Organizowane były również happeningi i pikiety związkowe, podczas których rozdawany był list NSZZ „Solidarność” do mieszkańców województwa śląskiego. ■

Protest na kolei

5 marca będzie dniem protestu w obronie polskich kolei - uchwalila kolejarska „Solidarność”. Związkowcy zapowiedzieli podjęcie w tym dniu "wszelkich możliwych działań, do zatrzymania pociągów włącznie" - zapowiedział rzecznik śląsko-dąbrowskiej „S” Wojciech Gumulka.

Związkowcy domagają się m.in. odwołania ogłoszonej przed kilkoma dniami decyzji zarządu spółki PKP Przewozy Regionalne o zawieszeniu ponad 1000 pociągów pasażerskich w ruchu regionalnym w całym kraju. Kolejarze uważają, że zmniejszenie liczby pociągów może spowodować likwidację wielu miejsc pracy na kolei, a także uderzy w pasażerów. Związkowcy chcą też, aby w tym roku dotacja do kolejowych przewozów regionalnych wyniosła - jak deklarowano w 2000 roku - 800 mln zł. Domagają się ponadto dotacji budżetowej na infrastrukturę kolejowa w wysokości 570 mln zł. Kolejarska „Solidarność” żąda również zwrotu ustawowych ulg przejazdowych w pełnej wysokości, przywrócenia przez rząd pełnego finansowania kolejowych przejazdów międzyregionalnych zgodnie z ustawą o transporcie oraz odwołania decyzji o likwidacji 6 tys. km linii kolejowych. W przyjętej w dniu 26.02. br. uchwały związkowcy oskarżyli rząd o arogancję, nieuwzględnianie ich postulatów, lekceważenie trudnej sytuacji PKP, a także niedotrzymanie wcześniejszych ustaleń. ■

Stanowisko

Prezydium Zarządu Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność” ws. likwidacji niektórych regionalnych połączeń kolejowych na terenie województwa podlaskiego

Prezydium Zarządu Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność” stanowczo protestuje przeciwko dalszej likwidacji niektórych regionalnych połączeń kolejowych na terenie województwa podlaskiego, co jest skutkiem zmniejszenia dotacji na przewozy kolejowe w budżecie województwa.

Decyzja Urzędu Marszałkowskiego ograniczająca wielkość dotacji na przewozy regionalne w rażący sposób narusza interesy mieszkańców naszego regionu, a najbardziej jej skutki odczuje młodzież dojeżdżająca do szkół oraz pracownicy, którzy z tego powodu utracą miejsca pracy.

Prezydium Zarządu Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność” domaga się uwzględnienia opinii mieszkańców gmin z terenów objętych likwidacją połączeń kolejowych i zmiany podjętych w tej sprawie decyzji. ■

Branża budowlana

Podczas spotkania w dniu 12.02.2003 r. w Warszawie, przedstawiciele pracobiorców i pracodawców reprezentujący branżę budowlaną podpisali porozumienie o stosowaniu minimalnej kalkulacyjnej stawki godzinowej w budownictwie dla robót budowlano-montażowych wykonywanych w Polsce w roku 2003.

Wysokość stawki ustalono na: 7,62 zł za godzinę pracy.

W znacym gronie sygnatariuszy porozumienia, reprezentujących liczące się środowiska pracodawców i organizacji związkowych w osobach znaleźli się:

- Wiesław Okoński - Prezes Federacji Pracodawców i Przedsiębiorców Przemysłu Budowlanego RP
- Waldemar Mazan - Wiceprezes Federacji Pracodawców i Przedsiębiorców Przemysłu Budowlanego RP
- Ryszard Byrka - Przewodniczący Krajowej Sekcji Budownictwa NSZZ „Solidarność”
- Zbigniew Majchrzak – Przewodniczący Rady Sekretariatu Budownictwa i Przemysłu Drzewnego NSZZ „Solidarność”
- Janusz Zaleski - Prezes Krajowego Związku Pracodawców Budownictwa
- Zbigniew Janowski – Przewodniczący Zw. Zawodowego „Budowlani”
- Ireneusz Goździołko – Wiceprzewodniczący Zw. Zawodowego „Budowlani”

Porozumienie to ma na celu przeciwdziałanie zjawiskom patologicznym w branży budowlanej, strony chcą aktywnie włączyć się w racjonalizację rynku pracy, tworzyć warunki uczciwej konkurencji, przeciwdziałać zjawiskom niezgodnym z obowiązującymi przepisami prawa pracy. Uczestnicy porozumienia postanawiają:

- będą podejmować działania, aby jego treść była stosowana przez podmioty gospodarcze
- wnoszą pod obrady Komisji Trójstronnej wspólny wniosek o jej akceptację.
- będą prowadziły działania prawne i organizacyjne tak aby ustalona minimalna stawka kalkulacyjna na rok bieżący była podstawą do przeciwdziałania nieuczciwej konkurencji na polskim rynku budownictwa.

Treść niniejszego porozumienia znajdzie się na stronach internetowych Urzędu Zamówień Publicznych oraz Urzędu Ochrony Konsumenta.

Teraz pozostaje, aby strony porozumienia silnie lobbowały, tak by skutecznie eliminować dumping w branży budowlanej.

List „Solidarności” do Premiera RP

W dniu 25 lutego 2003 r. odbyło się w Gdańsku posiedzenie prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, które postanowiło skierować list do premiera Leszka Millera ws. deklaracji o ochronie życia zgłoszonej przez polski rząd jako załącznik do traktatów akcesyjnych do Unii Europejskiej.

W związku z uzasadnionymi obawami, że w procesie integracji z Unią Europejską standardy ochrony praw człowieka i rodziny w Polsce mogą ulec niekorzystnym zmianom, prezydium KK zwróciło się o dodatkowe stanowisko rządu zadając następujące pytania:

Czy rząd zamierza sprzeciwić się, przed i po referendum, wszelkim próbom ingerencji ze strony instytucji unijnych zmierzających do zmiany polskiego prawa w kwestiach:

■ ochrony życia człowieka (art. 30, 38 i 39 Konstytucji RP, art. 150-154 Kodeksu Karnego);

■ ochrony małżeństwa jako związku kobiety i mężczyzny (art. 18 Konstytucji RP);

■ ochrony praw rodziców do decydowania o wychowaniu swoich dzieci (art. 48 Konstytucji RP)

oraz czy jest za utrzymaniem dotychczasowych przepisów w tej sprawie.

W trakcie obrad prezydium KK przyjęło również stanowisko ws. sytuacji drogownictwa, w którym wyrażając swój niepokój stwierdza m. in., iż ten ważny z punktu widzenia rozwoju infrastruktury transportowej kraju sektor, dający możliwość tworzenia nowych miejsc pracy, stał się źródłem eksperymentów, niewiele mających wspólnego z przedwyborczymi deklaracjami koalicji SLD-UP-PSL. W szczególności negatywnie należy ocenić rządowe projekty ustaw: o budowie i eksploatacji dróg oraz o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg krajowych. Zdaniem Prezydium KK, w obecnym kształcie nie powinny być one przyjęte przez Parlament. Za niezrozumiałe należy uznać, niezgodne z przepisami prawa, w tym z Konstytucją, plany li-

kwidacji istniejącej jednostki administracji rządowej zarządzającej drogami publicznymi. W tym kontekście nie znajduje żadnego uzasadnienia propozycja wprowadzenia nowych opłat drogowych. Źródłem pozyskania środków niezbędnych dla właściwego utrzymania i rozwoju dróg powinno być zwiększenie, kierowanego na ten cel, odpisu z istniejącego podatku akcyzowego od paliw płynnych oraz już istniejące opłaty transportowe. Prezydium KK uważa jednocześnie, że konieczne są działania, na rzecz pełnego wykorzystania potencjału krajowych przedsiębiorstw drogowych. Oznacza to, że rząd powinien stosować wszelkie dozwolone prawem instrumenty, w tym finansowe, zapobiegające dyskryminacji polskich firm i wyrównujące ich szanse wobec innych podmiotów w procedurach przetargowych. Dyskutując nad projektem ustawy Ministra Infrastruktury z dnia 22.01.2003 r. o zmianie ustawy o niektórych formach popierania budownictwa mieszkaniowego oraz o zmianie niektórych

innych ustaw prezydium KK wniosło szereg uwag szczegółowych, od uwzględnienia których warunkuje pozytywną opinię o projekcie. Prezydium KK nie zgłosiło natomiast uwag opiniując projekt rozporządzenia Ministra Gospodarki Pracy i Polityki Społecznej zmieniającego rozporządzenie w sprawie zasad wynagradzania za prace i przyznawania innych świadczeń dla pracowników nie będących nauczycielami, zatrudnionych w szkołach i placówkach oświatowych prowadzonych przez organy administracji rządowej oraz w Biurze Uznanności Wykształcenia i Wymiany Międzynarodowej. Prezydium KK postanowiło także zaproponować kandydatury Bożeny Borys-Szopy do Zespołu Koordynacyjnego rządowego programu wieloletniego pn. „Dostosowywanie warunków pracy w Polsce do standardów Unii Europejskiej” (2002-2004) oraz Stanisława Klamzyskiego do Krajowej Rady Konsultacyjnej ds. Osób Niepełnosprawnych jako przedstawicieli NSZZ „Solidarność”.

OŚRODEK SZKOLENIOWY OLC

ORGANIZUJE KURSY

1. PODSTAW OBSŁUGI KOMPUTERA PC

60 godzin lekcyjnych. CENA: 300,00 zł
PROGRAM KURSU:

@ SYSTEM OPERACYJNY - WINDOWS '98

@ EDYTOR TEKSTÓW - WORD,

@ ARKUSZ KALKULACYJNY - EXCEL.

@ INTERNET

godz. 8.00- 11.30 - od poniedziałku do piątku

11.30-14.45 - od poniedziałku do piątku

15.30 - 18.45 - od poniedziałku do piątku

18.45 - 21.10 - od poniedziałku do piątku

9.00 - 14.30 - w sobotę i niedzielę

2. KSIĘGOWOŚCI KOMPUTEROWEJ

GODZ. 17.00-20.00 OD PONIEDZIAŁKU DO PIĄTKU

75 godzin lekcyjnych. CENA: 480,00 zł

@ PODSTAWY RACHUNKOWOŚCI (45 GODZ. L.)

@ SYSTEM FINANSOWO-KSIĘGOWY (30 GODZ. L.)

ZGŁOSZENIA - ul. SURASKIEJ 1, pokój nr 200

☎ 742-27-97

DLA CZŁONKÓW ZWIĄZKU I ICH RODZIN

50% ZNIŻKI

OFERTA WAŻNA DO KOŃCA 2003 r.

OBOWIAZUJE PISEMNE ZGŁOSZENIE KZ

Z POTWIERDZENIEM CZŁONKOSTWA

W ZWIĄZKU, GODZINY KURSU I TEL. KONTAKT.

BIULETYN INFORMACYJNY
NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”
REGIONU PODLASKIEGO

SOLIDARNOŚĆ

ADRES REDAKCJI: ul. Suraska 1, pok. 203, 15-093 Białystok,
tel. 7423-246 w. 310, fax 742-32-48

REDAKCJA: Mirosław Markowski (red. naczelny)

Artur Jan Szczęsny (sekretarz redakcji),

oraz Zespół.

WYDAWCA: Zarząd Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność”.